

O politikih

23. julij 1847

1 Torej naj bi tudi danes napisali kaj šaljivega, vendar ni potrebno poudarjati: in re vera (1)!

2 Politika je lupina, skozi katero se tudi najbolj obzirni ljudje skušajo čim bolj skriti za svoje dobro, saj bi si sicer kakšen filantrop, željan resnice in pravice, lahko dovolil vprašati takega industrijskega samoljubneža: Quid agis, amice? (2) - in če bi se vprašani ne odzval, bi ga človekoljub lahko prijel za lase, kot je to nekoč storil Kisehel z Lamehom (3), kar bi bilo za političnega samoljuba seveda nekoliko bolj neprijetno, kot če bi od nekoga politično ali skoraj inkognito izvlekel nekaj mernikov zlatnikov.

3 Ker je torej politika ovoj ali pokrov, zlasti nad grehi sebičnosti in samoljubja, je treba na vse politike gledati kot na „pokrito hrano“, z edino razliko, da je pokrita hrana običajno dobra hrana, celo delikatesa, medtem ko so politiki izredno slaba jed, v kateri mnogi ubogi, dobri ljudje jedo svojo meščansko smrt.

4 Politiki kot skrita hrana presenečajo celo svoje utrujene potrošnike, vendar nikoli na prijeten, temveč vedno na neprijeten način in pogosto povzročajo največje tegobe v srednjem sloju. Zato do njih vsi gojijo nekakšno skrivno spoštovanje, ki je enako vročičnemu strahu, ki ga občuti marsikateri slabooki antizoolog ob pogledu na navadnega udava, ki šviga s svojim dvojnim jezikom in strašno strmi vanje - tudi to čudno spoštovanje je povsem v redu, saj tak politik tudi v resnici duhovno ni nič drugega kot navadni udav, ki, kot je znano, svoj plen vnaprej zdrobi, da bi ga nato brez skrbi in strahu v najbolj brezbriznem stanju v skladu z užitek zaužil.

5 Zato si politiki prizadevajo svoje izbrane žrtve omrtvičiti, zadušiti in zaslepiti z vsemi vrstami strupenih snovi ter jih tako narediti popolnoma brez obrambe, tako kot navadni udav naredi svoj plen popolnoma brez obrambe, da bi ga potem lažje požrl, kot pravijo, „s kožo in kostmi“.

6 Zato mora biti vsakdo previden, ko ima opravka s takšno „skrito hrano“ od „navadnega udava“, sicer bo kmalu spoznal, da so politiki žveplov eter izumili že davno pred Jacksonom, da bi do smrti omamili neškodljive ljudi - kar jim res ni bilo težko, saj so zelo kmalu prišli iz žveplenega blata - saj veste katerega!

7 Zato, če ponovimo, pazite se politikov, če ne želite biti časovno in tudi večno omamljeni! Amen.

Opombe:

1 dobesedno: „v resnici“

2 „Kaj počneš, prijatelj?“

3 glej [Božje gospodarjenje, knjiga 2, 179. poglavje](#)

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)